
Seria: Profesorki Super-Babki
Odcinek nr: 200 JUBILEUSZOWY
Podseria: szybowniczki i lotniczki

W 91-rocznicę Urodzin Bohaterki

WANDA SZEMPLIŃSKA

- szybowniczka

Polecane/Omawiane książki:

- [1] Wanda Szemplińska: Jak być ptakiem. Wspomnienia szybowniczki. ZP Grupa, Piekary Śląskie 2012.
 - [2] Wanda Szemplińska: "Magia królowej". Dom Wydawniczy BELLONA, Warszawa 2006.
-

Bohaterką odcinka jest Pani Profesor Politechniki Warszawskiej (inżynier) – jak na razie jedyna członkini i aktywistka PTMTS, na stronie której to Organizacji gości nasza seria. W serii nie mamy też zbyt wielu pań wykonujących zawód inżyniera¹.

Nasze Bohaterki miały i mają różne hobby i pasje, ale szybownictwo i lotnictwo jest dość rzadkie w naszej serii, inne kolejne odcinki z tym związane mają numery 165 (dodatkowo Janina Lewandowska), 198 oraz 199.

W tym odcinku zostanie omówiona tylko książka [1], a druga jest polecana. Książka ma format małego zeszytu szkolnego, miękkie okładki, ma 129 stron, zawiera ok. 30 czarno-białych zdjęć np.: Bohaterki, z rodziną, w szybowcach, na zawodach lotniczych, zdjęcia dyplomów itd. Książka skupia się na Jej

¹ Na przykład odcinki: 60, 75, 91, 106, 136, ale jest wiele Bohatek z nauk ścisłych matematyka, fizyka, chemia oraz astronomia. Bohaterka z odcinka 187 porzuciła inżynierstwo na rzecz śpiewu operowego!!

karierze szybowcowej, a osiągnięcia zawodowe nie są rozważane, zatem wiadomości na ten temat zaczerpnięto m.in. ze stron i plików internetowych.

Książkę kończy rozdział „Himalaje”, tak się mówi o największych osiągnięciach, ale w Jej przypadku chodzi o latanie szybowcem w Indiach, nawet z Premierem tego kraju.

Nasza Heroina urodziła się w 1932 r. Zatem miała 7 lat gdy wybuchła II wojna światowa. Była córką Zygmunta Szemplińskiego i Jadwigi z domu Filipkowskiej. Zmarła w 2014r., zatem przeżyła ponad 80 lat. Okres okupacji spędziła w Warszawie, gdzie przeżyła także Powstanie Warszawskie!! Po wojnie ukończyła Gimnazjum Limanowskiego² na Żoliborzu w Warszawie. Od 1948 roku (tj. od wieku **16 lat!!!**) uprawiała szybownictwo, była członkiem Aeroklubu Warszawskiego, w 1951 r. zdobyła kolejno Srebrną i Złotą Odznakę Szybowcową. Była wielokrotną rekordzistą Polski, a także **trzykrotną rekordzistą świata**. W lipcu 1954 r. przelotem 555 km zdobyła - jako pierwsza kobieta w Polsce, a druga na świecie - Diamentową Odznakę Szybowcową. Pełna lista rekordów – patrz [D].

W 1955 r. zajęła dziesiąte³ (10) miejsce w prestiżowym Plebiscyfie Przeglądu Sportowego na najlepszego sportowca roku w Polsce.

Rozdziały [1] mają tytuły, ale nie są numerowane, główne pisane są dużymi/ /drukowanymi literami, a podrozdziały małymi, ciekawe rozwiązanie edytorskie.

Zaczyna się rozdziałem „GÓRA OSONA – rok 1948”, Bohaterka wraca do dzieciństwa, pisze, że marzenie o lataniu zrodziło się już wtedy z powodu przeczytanej książki. Jako mała dziewczynka powzięła postanowienie na całe życie, „[...] w nocy śniło mi się, że latam i że wykonuję ‘zwycięską beczkę’”. Ale wybuchła wojna i realizację marzeń trzeba było odłożyć. Jeszcze jeden powrót w czasie: strona 6: „[...] Powstanie Warszawskie – dwa miesiące mieszkania w piwnicy razem ze szczurami, był głód, nie było nawet kartofli”.

2

https://pl.wikipedia.org/wiki/Liceum_Og%C3%B3lnokształcące_z_Oddziałami_Integracyjnymi_im._Bolesława_Limanowskiego_w_Warszawie; o słynnej szkole w Warszawie.

³ https://pl.wikipedia.org/wiki/Plebiscyt_Przeglądu_Sportowego_1955; **LISTA LAUREATÓW; pierwsze miejsce Janusz SIDŁO.**

Nie zabito Jej, ale z wieloma innymi Warszawiakami skierowano do obozów w Pruszkowie, potem w Jędrzejowie. Wróciły do Warszawy, z mamą⁴. Mimo zniszczenia stolicy, życie wracało, zaczęły normalnie działać szkoły. Za pieniądze na zeszyty ... kupiła czasopismo „Skrzydła i Motor” – wtedy marzenia powróciły. Dodatkowo z własnej woli zmieniła szkołę na żeńską, gdzie była religia i tu spotkała koleżankę – lotniczkę szybowcową, która skakała też na spadochronach (Wanda Dobraniecka, starsza o 2 lata). Zapisała się więc natychmiast na teoretyczny kurs spadochronowy, ale nie doszło do skoków. Dalej kurs szybowcowy, który odbywał się w gmachu liceum komunikacyjnego, na ul. Chmielnej 88. <<Wszystko „na piątkę”>> zdała, świadectwa rozdawano w gmachu LOT-u. Dalej zgodnie z tytułem wyjazd w okolice Częstochowy⁵.

Pierwsze loty – „marzenia się spełniają – płacze mi się w głowie”, praktyka to nie teoria, ale kurs skończył się jeszcze większą pasją. Trudno fachowe opisy zrozumieć takiemu laikowi jak eseista „szybowiec SG-38 jest cierpliwy, wybacza wszelkie błędy”, uczestniczyło wiele koleżanek... Zaczęła latać. Kolejny rozdział to „MIĘDZYNARODOWE ZAWODY SZYBOWCOWE W LESZNIE – rok 1954”, zatem po 6 latach treningów. Reprezentacja liczyła 13 lotników i ONA. Podrozdział strona 33: „Trudna konkurencja: przelot prędkościowy Leszno-Kielce” – ciekawe jak wykorzystuje się warunki naturalne, skoro nie ma silnika!! A jednak są lepsi i gorsi. W czasie zawodów nakręcono film krótkometrażowy pt. „Podniebne zawody” – str. 42-52 seria zdjęć ONA w stroju galowym jak na olimpiadzie, na sercu ‘Orzeł Biały’ – emblemat. Jest cała reprezentacja Polski – Ona także w marynarce... jedno ze zdjęć z koleżanką z Francji Marcelle Choisnet-Gohard. Potem kolejne mistrzostwa w 1955r. Reprezentacja NRD wręczyła Jej – jako najlepszej kobiecie zawodów – porcelanę miśnieńską – jak pisze – dopiero po latach zdała sobie sprawę z drogocенności tego prezentu. Eseista zwiedzał fabrykę w Miśni (Meissen) z kolegą Niemcem, na końcu trasy sklep z pamiątkami – filiżanka

⁴ W [D] syn Pani Profesor pisze o swoim dziadku, ojcu Pani Profesor, który jako urzędnik Ministerstwa Finansów, opuścił Polskę w 1939r., aby nigdy nie powrócić. Kto mógł wtedy przypuszczać co będzie, dział na emigracji, w Wielkiej Brytanii na rzecz Polski... Czy mógł wrócić, pod rządy Sowietów i ich współpracowników? Aby nie narazić rodziny pisywał pod pseudonimem Stanisław Klinga – dopiero IPN poinformował Panią Profesor o działalności JEJ ojca. Były odcinki o Bohaterkach „z innej bajki”, czy „z innej bojki” gdy chodziło o Ślązaczkę, ale tu też mamy coś chwytającego za serce.

⁵ https://pl.wikipedia.org/wiki/G%C3%B3ra_Ossona; informacja o górze pisanej przez dwa ‘s’.

ze spodkiem kosztowała ok. 150 Euro (najtańsza), Japończycy kupowali, eseista nie.

„WIELKA PRZYGODA – rok 1955”. Rodzina mówiła na nią ‘Jagoda’ bo miała imiona Wanda Jadwiga (jak córki Marszałka Józefa Piłsudskiego). Zatem Jagoda poleciała do Indii. Językiem lotnictwa jest angielski – na całym świecie, na wszystkich lotniskach, ale nie w Smoleńsku – niestety. Ona leciała naprzód do Wiednia LOT-em, potem Rzym i zwiedzanie tego cudownego miasta, w tym Watykanu [...] „zawczasu studiuję plan Rzymu”. Wielki sport to pobyty w wielu krajach świata – jak nasi olimpijczycy, skoczkowie narciarscy czy grający w tenisa. Kolejny przystanek to Kair, tu zwiedzanie piramid. Zapewne z czasach socjalizmu było to czymś wyjątkowym, chyba nieoczekiwany bonus za bycie mistrzynią szybownictwa. Jej „odkryciem” był sok pomarańczowy, dziś coś normalnego, a wtedy nieobecny na polskim rynku, a pomarańcze były w sklepach raz na rok – przed Bożym Narodzeniem – takie to komunistyczne rządy, których powrotu oczekują dziś miliony Polaków (tak głosują) – eseista nie jest w stanie tego pojąć.

Dalej Bombaj, Tadź Mahal, wreszcie New Dehli. Podrozdział „Himalaje” zaczyna się na str. 100. Jak pisze – w Warszawie zapowiadali -20 stopni Celsjusza – więc w Indiach przewencyjnie kupiła futro z norek i ciepłe buty... To ostatnie słowa opowieści. Jak zwykle eseista sugeruje zapoznanie się z oryginałem. Jest wiele do doczytania...

Ostatnie zdjęcia we właściwym tekście – to m.in. z maharadzą oraz spotkanie premiera Indii z polską reprezentacją... Sam Jawaharła Nehru zgodził się na lot szybowcowy z Nią!!! Zadziwiająca...

Na stronach 121-122 mamy dodatek pod tytułem „Autorka” – czyli JEJ życiorys.

Ukończyła studia na Politechnice Warszawskiej, następnie pracowała tam w katedrze mechaniki lotu na Wydziale Lotniczym – dziś włączony do innej jednostki organizacyjnej. Mimo wojny poradziła sobie z matematyką, nie pisze, ale w czasie okupacji musiała uczestniczyć w **tajnym nauczaniu** lub uczyli ją rodzice. W latach 1956-1959 uczestniczyła w opracowaniu projektu motoszybowca AW-31 (AW-5L). **W 1964 roku obroniła pracę doktorską związaną z teorią drgań nieliniowych.**

Naukowo pracowała już od 1954r. w Katedrze Mechaniki Lotu, akurat pasowało do hobby!!! To niezwykle cenne, gdy pasja łączy się z zawodem, niektórzy mówią iż wtedy nie czuje się wysiłku w pracy !?

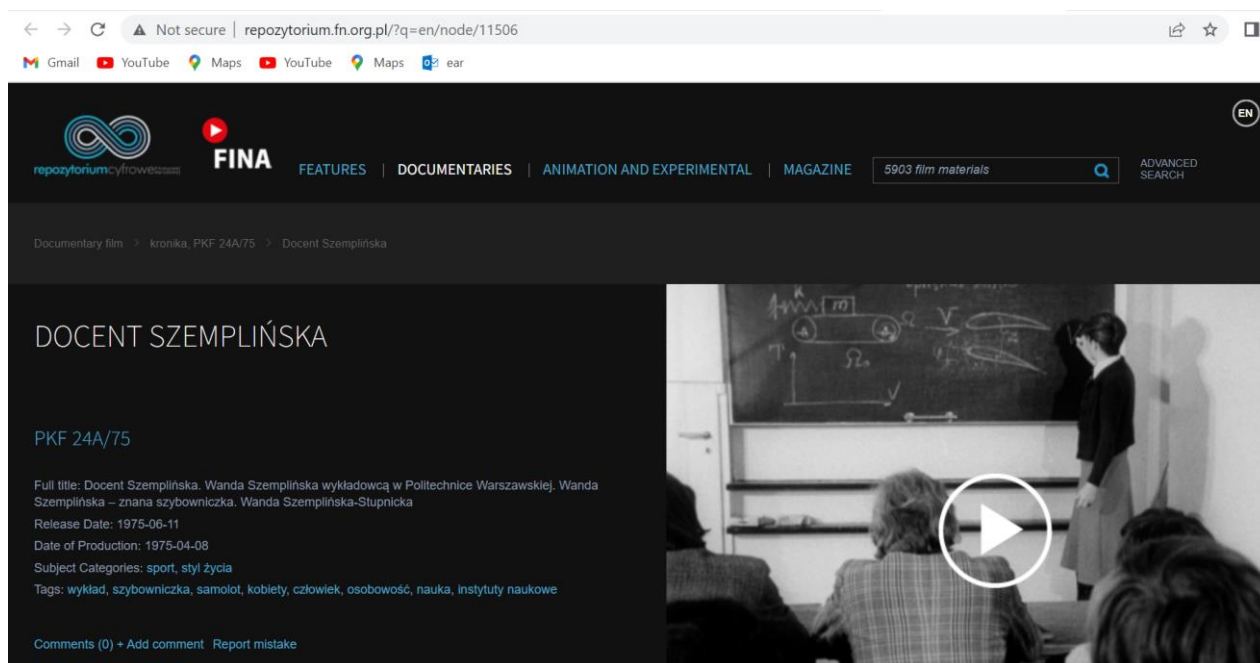
W 1971 roku otrzymała tytuł doktora habilitowanego. Od 1971 do 2002 r. była pracownikiem Instytutu Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk⁶, w 1979 r. mianowana została profesorem nadzwyczajnym i kierowała Samodzielną Pracownią Dynamiki Stosowanej. Eseista zwiedzał tę „świątynię wiedzy” – bo jego kierunek studiów był związany z tą Instytucją. Generalnie pracowali tam najwybitniejsi naukowcy polscy. Wracając do ‘habilitacji’ - taki mamy system awansu naukowego w Polsce, a w niektórych państwach jest inaczej, ale inne są także uczelnie, czasem prywatne, czasem płatne. W swoich badaniach naukowych zajmowała się mechaniką ciała stałego i cieczy, w tym dynamiką nieliniową i mechaniką lotu.

⁶ <https://www.ippt.pan.pl/>; o zasłużonej placówce naukowej w Polsce.

(Strona 121:) **Jako tzw. ‘visiting professor’ pracowała na Cornell University⁷ w stanie New York oraz w Virginia Polytechnic Institute and State University⁸ w Blaksburg (stan Virginia, USA). Wykładała także na takich uczelniach jak Massachusetts Institute of Technology (MIT)⁹ oraz Princeton University¹⁰. Te dwa ostatnie to absolutnie czołówka światowa¹¹. Potwierdza to najwyższy poziom naukowy prac oraz osiągnięć akademickich naszej Heroiny. Wykładała także na Politechnice w Turynie we Włoszech oraz w Delft w Holandii (jak podaje Syn [B]).**

W życiu prywatnym była żoną Profesora Jacka Stupnickiego (też szybownik), matką syna Krzysztofa¹². Warto kliknąć na jego wspomnienia (on-line) [B].

Filmik ma prawie 2 minuty, ale warto te 2 minuty poświęcić, aby JA zobaczyć; jest opis sekunda po sekundzie (wyciąg ze scenariusza) – PKF = Polska Kronika Filmowa, w PRL dokumentowano wydarzenia – teraz to skarb

⁷ <https://www.cornell.edu/>; strona Uczelni. Północ USA, miasto Buffalo jest w miarę blisko.

⁸ <https://vt.edu/>; strona Uczelni. Stolicą stanu Virginia jest miasto Richmond.

⁹ https://pl.wikipedia.org/wiki/Massachusetts_Institute_of_Technology; koło miasta Boston.

¹⁰ <https://www.princeton.edu/>; koło Nowego Yorku oraz miasta New Brunswick.

¹¹ <https://wszystkoconajwazniejsze.pl/pepites/ranking-najlepszych-universytetow-swiata-2021/>; MIT jest pierwszy na świecie!!!! Eseiści miał zaszczyt wizytować Uczelnię nr 10 w tymże rankingu – UCL w Londynie w roku 1992. Gospodarzem wizyty był Profesor Leslie Pook – specjalista w zakresie zmęczenia materiałów oraz opisu drgań – w tym wywoływanych przez wody mórz i oceanów.

¹² <https://pl.linkedin.com/in/krzysztof-stupnicki-22a21898>; manager i finansista.

Oprócz pracy naukowej organizowała międzynarodowe konferencje naukowe, była członkinią wielu towarzystw naukowych i komitetów redakcyjnych międzynarodowych czasopism naukowych, co jest wyrazem uznania całego międzynarodowego środowiska akademickiego. Napisała kilka książek, kilka ukazało się **na rynku światowym** w języku angielskim – zestawione w [B].

Autorka dodaje iż brała czynny udział w pracach „Solidarności”. Do USA wyjechała w sierpniu 1981, plan był na rok. Ale 13.XII.1981 w Polsce ogłoszono STAN WOJENNY, zatem przedłużono pobyt. Była z synem Krzysztofem. On też znał angielski płynnie, studiował 2 lata w Cornell University – jak pisze Autorka skorzystał z przywileju iż dzieci pracowników naukowych studiuja bezpłatnie.

Zakończyła latanie, a nowym hobby ([1], str. 122) stało się narciarstwo, a po roku 1989, jeździła nawet z rodziną w Alpy. Zaczynała oczywiście w polskich Tatrach. W okolicach Zakopanego spędzała urlopy, szczególnie w Bukowinie Tatrzańskiej – gdzie powstała idea polecanej książki. Na emeryturę przeszła dopiero w wieku 70 lat. Jak dodaje w ostatnim zdaniu „Tu wszystkie nazwiska i fakty są prawdziwe” – kto mógłby wątpić? Jednak dziś być może trzeba taką deklarację wygłosić.

Uzupełnieniem tej książki są wspomnienia SYNA Krzysztofa [B], powtórzmy, koniecznie trzeba przeczytać.

Kończy się najmiłszą wiadomością iż Pani Wanda Szemplińska-Stupnicka jest babcią trojga wnucząt.

Bohaterkę warto poznać, książki warto, a nawet trzeba przeczytać.

LINKI

[A] <https://dlapilota.pl/wiadomosci/polska/rocznica-smierci-legendarnej-szybowniczki-wandy-szemplinskiej-stupnickiej>; o Bohaterce.

[B] <http://www.ptmts.org.pl/pliki/biuletyn/biul-2014-z%20okl.pdf>; **wspomnienie o Pani Profesor napisał syn Krzysztof**. Pod podanym adresem jest dostępny cały biuletyn PTMTS, a polecany tekst zaczyna się na stronie 86, według spisu treści. Eseista przeczytał niezwykle pięknie pisze On o swojej Mamie, to oficjalny Biuletyn PTMTS.

[C] <https://kobieta.wp.pl/polska-krolowa-przestworzy-o-jej-wyczynach-pisano-na-calym-swiecie-6039315855770753a>; zdjęcia Bohaterki.

[D] <https://timenote.info/pl/Wanda-Szemplinska-Stupnicka>; lista rekordów szybowcowych.

Przykładowe publikacje naukowe naszej HEROINY:

[E] SZEMPLINSKA-STUPNICKA, Wanda. *Chaos, Bifurcations and Fractals Around Us: A Brief Introduction*. World Scientific, 2003.

[F] SZEMPLIŃSKA-STUPNICKA, Wanda. Bifurcations of harmonic solution leading to chaotic motion in the softening type Duffing's oscillator. *International Journal of Non-linear Mechanics*, 1988, 23.4: 257-277.

[G] SZEMPLINSKA-STUPNICKA, Wanda; IOOSS, Gérard; MOON, Francis C. *Chaotic motions in nonlinear dynamical systems*. Springer, 1988.

Cytat z Czasopisma PTMTS o zjeździe tej Organizacji w Bielsku-Białej:

BIULETYN INFORMACYJNY

**Protokół
z XXI Zjazdu Delegatów i Sesji Naukowej
Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej
9 - 11 maja 1984**

Bielsko-Biała

Oddział w Warszawie

- 71. Dr inż. Jerzy Bajkowski
- 72. Dr inż. Kazimierz Borsuk
- 73. Prof. dr hab. Marek Dietrich
- 74. Prof. dr hab. Stanisław Dubiel

12 Mech. Teoret. i Stos. 2/85

- 75. Prof. dr hab. Zbigniew Dźygadło
- 76. Prof. dr hab. Roman Gutowski (Z-ca Przew. ZG i Delegat)
- 77. Dr inż. Tadeusz Kuźmicewicz
- 78. Dr inż. Maciej Mróz
- 79. Prof. dr Zbigniew Olesiak (Przew. ZG i Delegat)
- 80. Dr inż. Stanisław Radkowski
- 81. Dr inż. Wiesław Sobieraj
- 82. Prof. dr hab. Jacek Stupnicki
- 83. Prof. dr hab. Wanda Szemplińska-Stupnicka
- 84. Prof. dr hab. Andrzej Tylikowski (Czł. GKR i Delegat)
- 85. Prof. dr hab. Andrzej Wilczyński (Skarbnik ZG i Delegat)
- 86. Prof. dr hab. Czesław Woźniak

Zdjęcia przy okazji

NAC

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Szybowiec SG-28 i inne szybowce przed hangarami (1932) – na nim latała

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Widok na szybowisko i szybowce - na pierwszym planie szybowiec SG-21

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Szybowiec PW-2 Gapa (SP-3339) - widok z boku. W tle pozostałe szybowce

Narodowe Archiwum Cyfrowe

**Szybowiec Fauvel AV.36 CR (SP-1979)
należący do Politechniki Warszawskiej. W tle pozostałe szybowce.**

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Szybowiec Czajka rok 1931.

Zdjęcia udostępnione przez MUZEM HISTORYCZNE w Bielsku-Białej

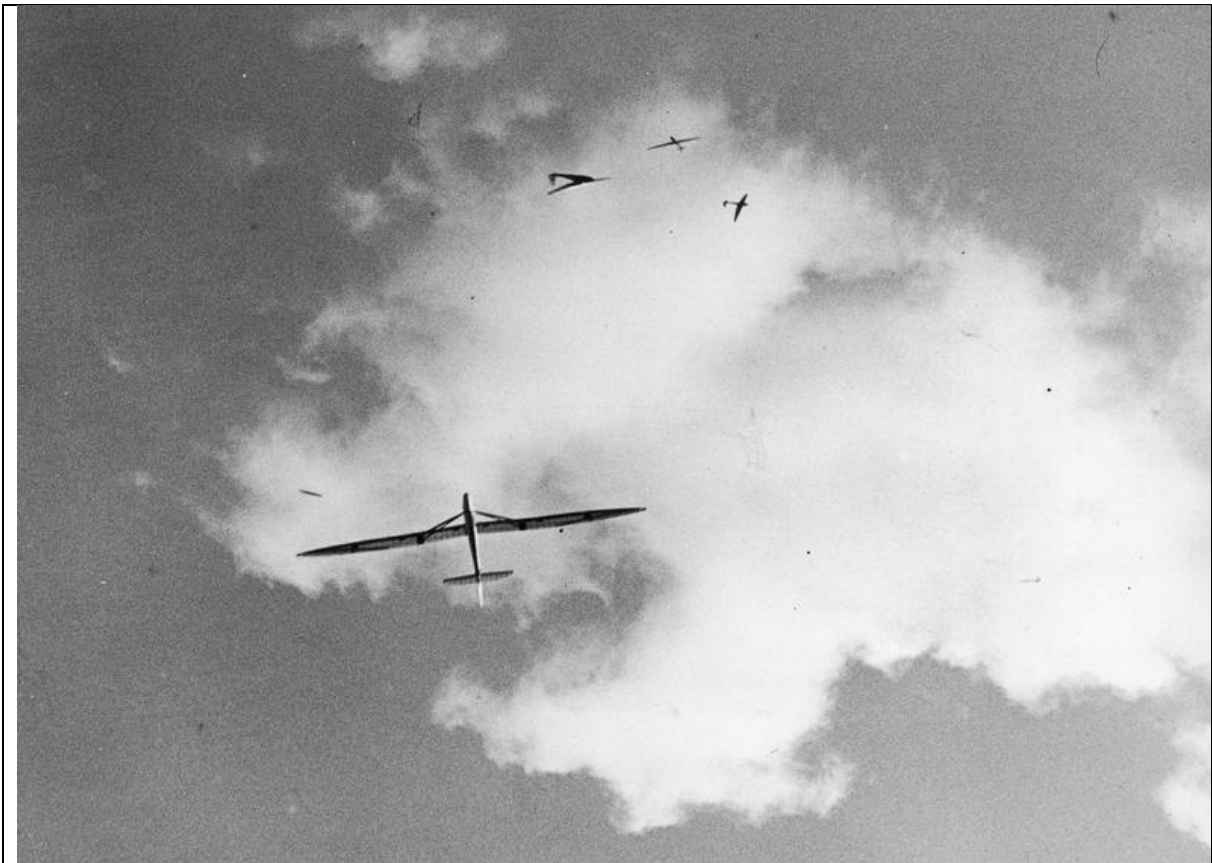

MB

Muzeum
Historyczne
w Bielsku-Białej

Fotografia przedstawiająca szybowisko w Międzybrodziu
- z albumu z lat trzydziestych XX wieku zawierającego zdjęcia m.in. starosty bielskiego
St. Albertiego, pp. Grabowskich oraz Adama Bunscha.

Narodowe Archiwum Cyfrowe

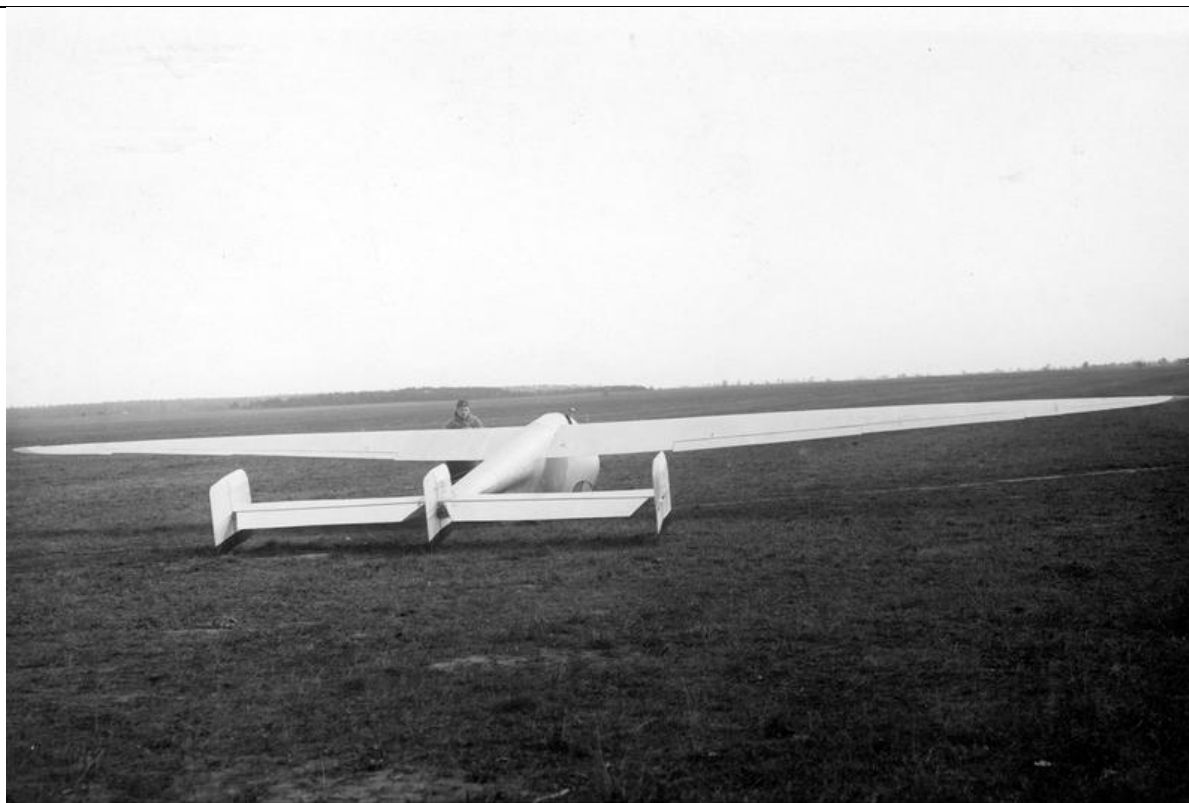

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Przedwojenne szybowce - tak zachęcano młodych do lotnictwa!!

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Zdjęcia współczesnych szybowców

Grawitacyjny start szybowca z góry szybowcowej w Jeżowie Sudeckim

Szybowiec PW 6 U produkcji ZP Jeżów

SZR 51 Junior przed startem na falę karkonoską

SZD 24 C Foka i góra Śnieżka (w tle)

SZD 22 C Mucha SP-2339

PW-X10 holowanie na falę karkonoską.

Zdjęcia szybowców dzięki uprzejmości Pana - pil. instr. Marcina Musiała, który wykonał oraz przesłał zdjęcia!!!

Politechnika Warszawska

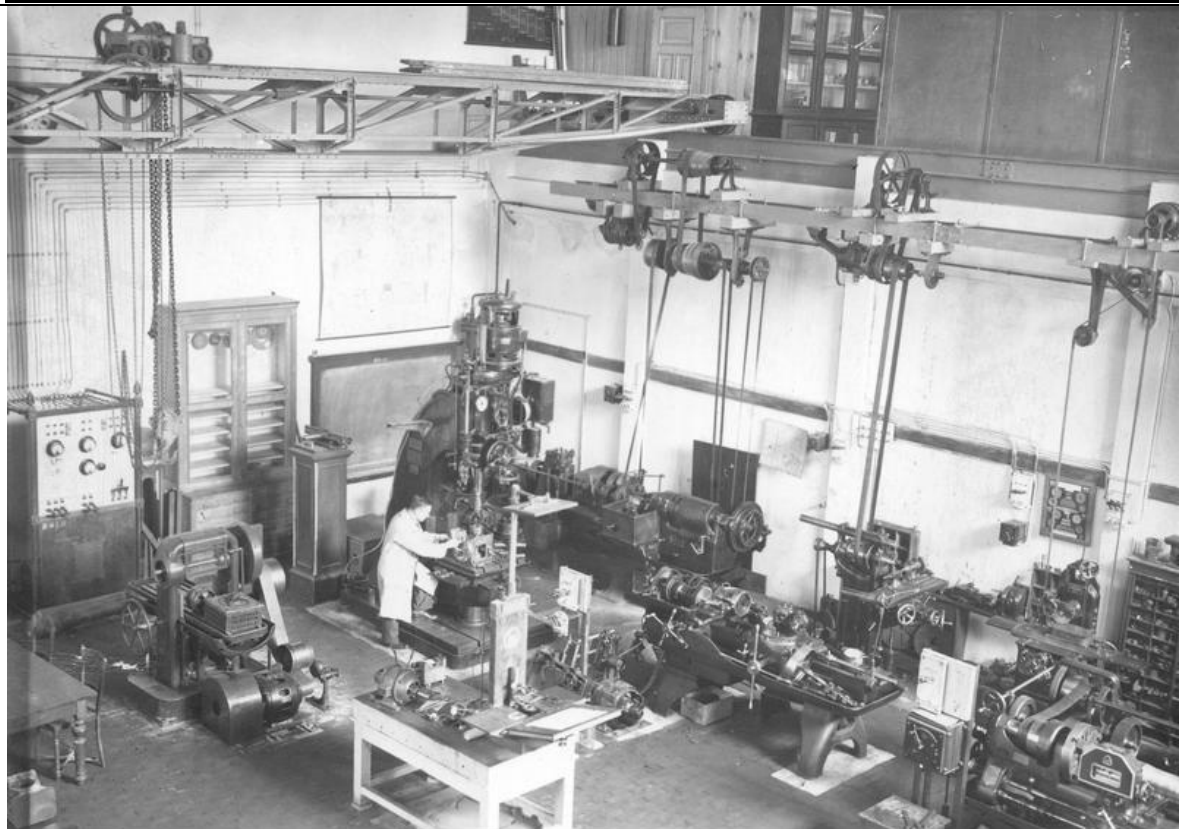

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Narodowe Archiwum Cyfrowe

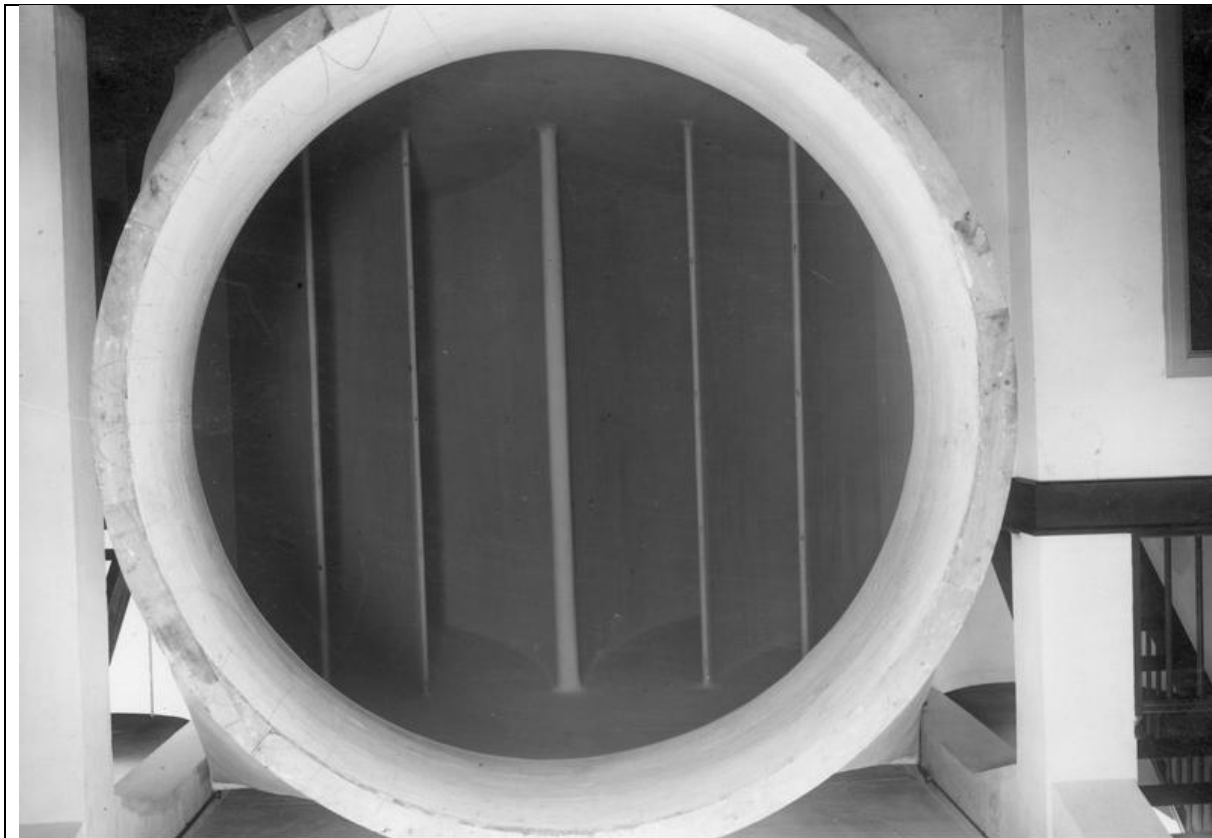
Narodowe Archiwum Cyfrowe

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Model balonu do lotów stratosferycznych zademonstrowany przez profesora Mieczysława Wolfkego podczas odczytu wygłoszonego na Politechnice Warszawskiej pt.: "Naukowe zagadnienia lotów stratosferycznych".

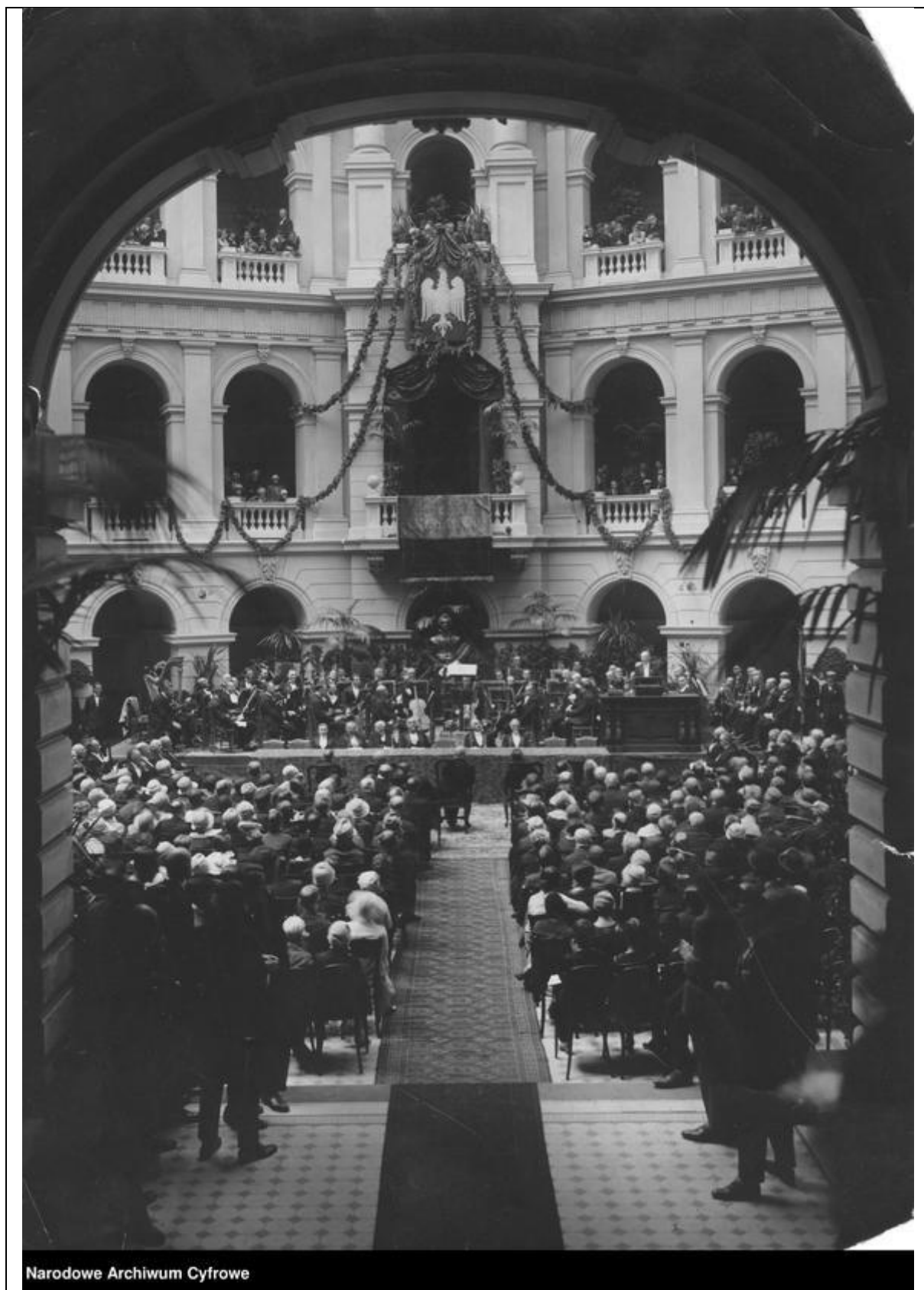

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Dziś na placu przed Uczelnią, oczywiście nie ma już tej kapliczki ...

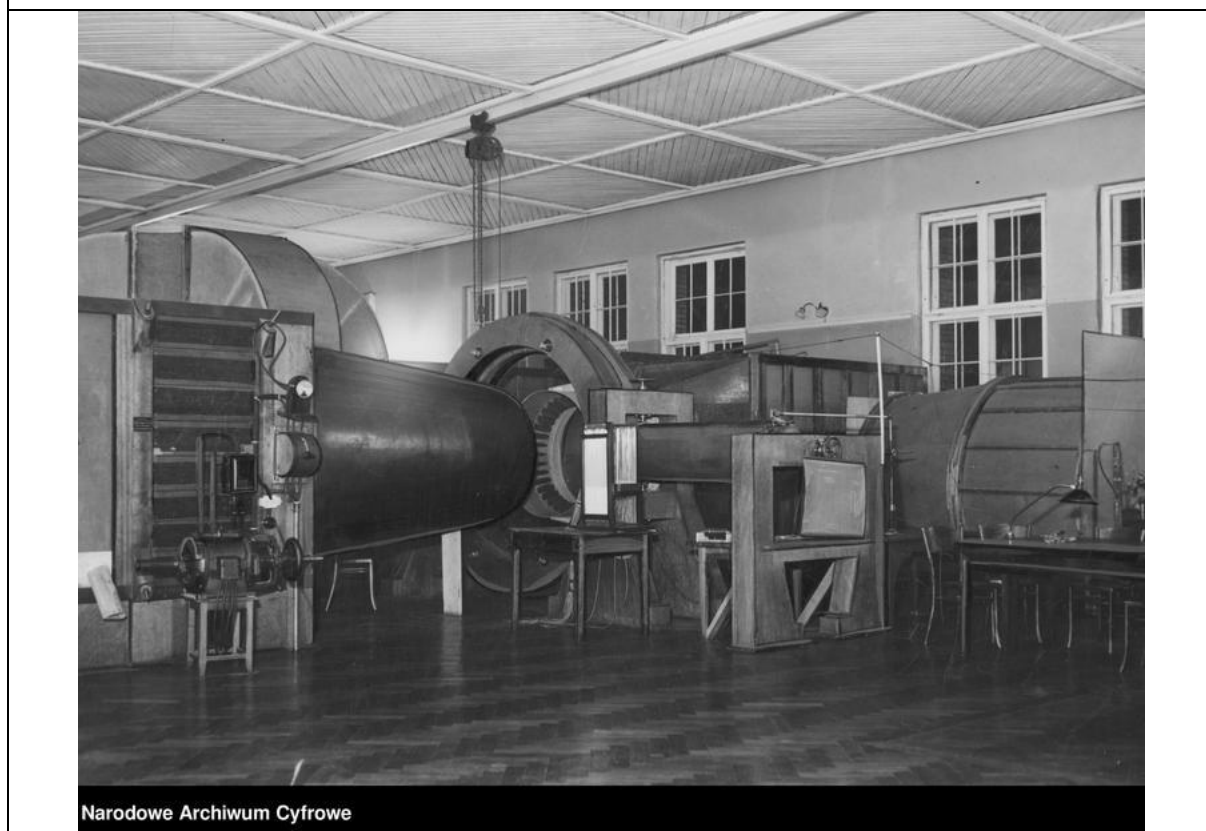
Narodowe Archiwum Cyfrowe

Narodowe Archiwum Cyfrowe

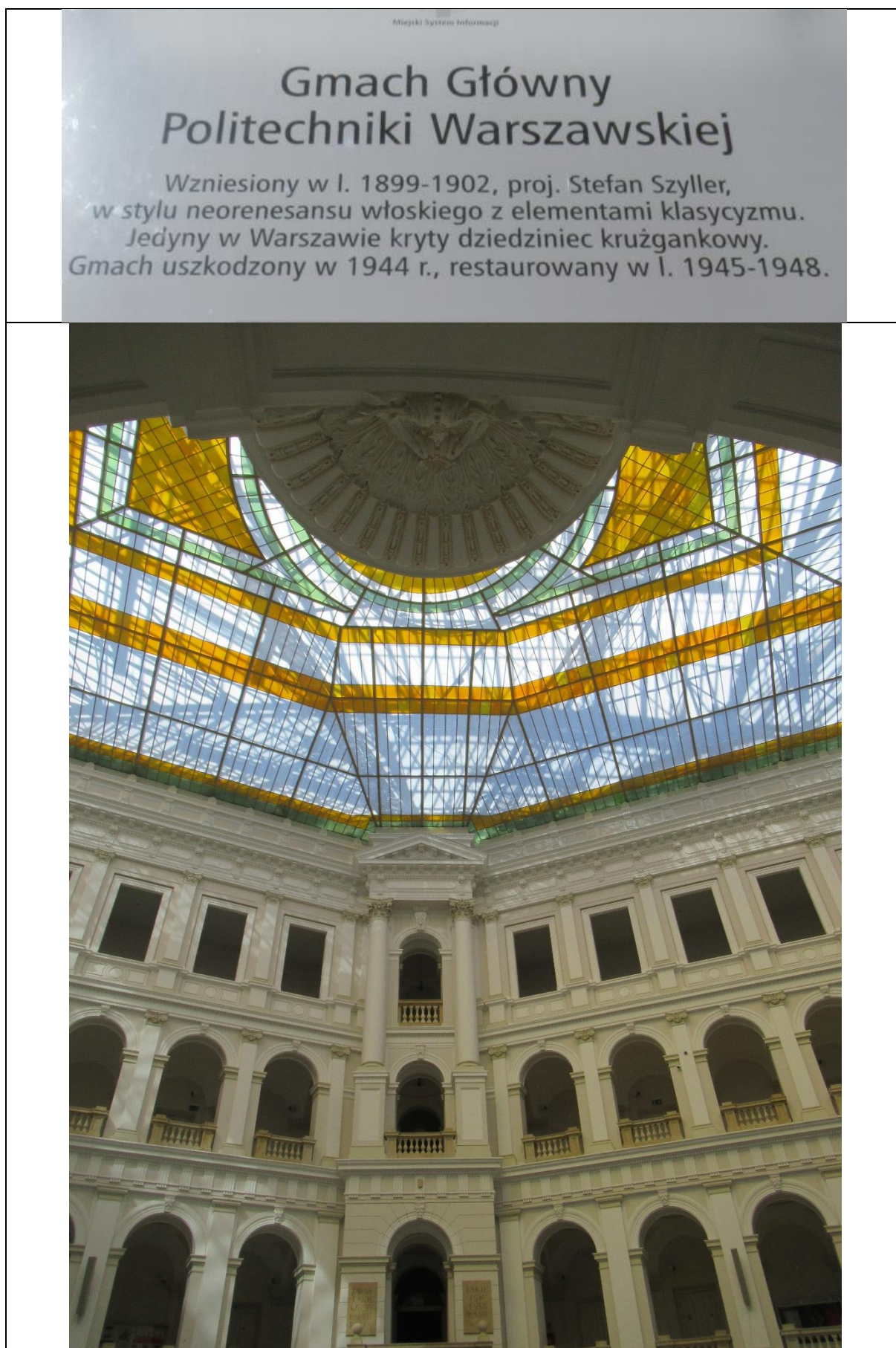

Ceremonia otwarcia wystawy odbywającej się na terenie Politechniki Warszawskiej. Z lewej strony widoczna ściana hali aerodynamicznej **Instytutu Aerodynamicznego** Politechniki Warszawskiej. W prawej krawędzi kadru widoczny budynek o adresie Al. Niepodległości 243. [Eseista zwiedzał dzisiejsze laboratoria z tzw. tunelem aerodynamicznym – torus.](#)

POLITECHNIKA WARSZAWSKA - obecnie

Wydział Naszej Bohaterki

Opuszczamy Gmach Główny tej znamienitej UCZELNI.

Zdjęcia z NAC – na szczęście, wyjątkowo jest dostępnych dziesiątki zdjęć szybowców. Zdjęcia szybowców dzięki uprzejmości Pana - pil. instr. Marcina Musiała, który wykonał oraz przesłał zdjęcia!!

DODATEK SPECJALNY SZYBOWNICZKI Z BIELSKA-BIAŁEJ

JUDYTA CZYŻ

<https://bielsko.biala.pl/17851,aktualnosci>;

bielsko.biala.pl/17851,aktualnosci

ube Maps YouTube Maps

28.07.2010, godz. 14:48

 Recommend 0 Share Tweetnij

Obok Sebastiana Kawy wyrasta nam kolejna gwiazda polskiego szybownictwa rodem z Bielska-Białej. Judyta Czyż została wczoraj Mistrzynią Polski w Szybownictwie.

W rozgrywanych w Ostrowie Wielkopolskim w dniach 18-27 lipca XIX Szybowcowych Mistrzostwach Polski Kobiet szybowniczka Aeroklubu Bielsko-Bialskiego Judyta Czyż zajęła pierwsze miejsce i uzyskała tytuł Mistrzyni Polski.

MAŁGORZATA MARGAŃSKA

dlapilota.pl/wiadomosci/aeroklub-nadwislanski/oboz-akrobacji-szybowcowej-z-malgorzata-marganska

YouTube Maps YouTube Maps

Strona główna > Wiadomości > Wiadomości

Wiadomości

Ogłoszenia

Imprezy lotnicze

Ceny paliw

O nas

METAR TAF

Data publikacji: 08.02.2014 16:39 Źródło artykułu Aeroklub Nadwiślański

Obóz Akrobacji Szybowcowej z Małgorzatą Margańską

Najczęściej czytane

Wymagania techniczne i procedury

GAMET - prognoza obszarowa dla lotów na małych

Bialo-Czerwone Skrzydła odwzorowały sceny

Makieta samolotu EM-10 Bielik stanęła w Nowym

PART-FCL - uprawnienia na klasę lub typ

dlapilota.pl/wiadomosci/aeroklub-nadwislanski/oboz-akrobacji-szybowcowej-z-malgorzata-marganska

YouTube Maps YouTube Maps

Wiadomości

Ogłoszenia

Imprezy lotnic

Data publikacji: 08.02.2014 16:39 Źródło artykułu Aeroklub Nadwiślański

Obóz Akrobacji Szybowcowej z Małgorzatą Margańską

EDUKACJA

CIEKAWOSTKI

Serdecznie zapraszamy do Lisich Kątów na obóz akrobacji szybowcowej z xsa;kip23-.

Małgorzata Margańska – czołowa polska zawodniczka, medalistka mistrzostw świata, jedna z nielicznych kobiet w świecie uprawiająca wyczynową akrobację szybowcową. Córka uznanego konstruktora lotniczego z Bielska-Białej – Edwarda Margańskiego, twórcy szybowców Fox oraz Swift, jak również samolotów Orka czy Orlik (ten ostatni z napędem turbinowym). Małgorzata Margańska jest z zawodu stomatologiem. Posiada uprawnienia instruktora szybowcowego i będzie głównym prowadzącym akrobacyjnego obozu na lotnisku Aeroklubu Nadwiślańskiego w Lisich Kątach.

Eseista oglądał film o Mistrzyni: <https://www.filmweb.pl/film/lkar+w+sp%C3%B3dnicy-2003-291128>; nakręcony przez dawniej znaną aktorkę Igę Cembrzyńską.

FILMY SERIALE GRY RANKINGI REPERTUAR KIN VOD PROGRAM TV MÓJ FILMWEB CANA ONI

FILM

IKAR W SPÓDNICY

2003 47 min.

★ 4,4⁹ ocen

Małgorzata Margańska jest mistrzynią świata w szybownictwie akrobacyjnym. Swoimi umiejętnościami zaimponowała Idze Cembrzyńskiej, która uczyniła ją bohaterką filmu... [więcej](#)

Ten film nie ma jeszcze zarysu fabuły. [+](#) dodaj fabułę

reżyseria Iga Cembrzyńska
scenariusz Iga Cembrzyńska
gatunek Dokumentalny
produkcja Polska
premiera 2003 (Światowa premiera)